

Dåp?

«Skal vi døpe barnet vårt?» Det er et spørsmål de fleste nybakte foreldre har oppe til drøfting.

Av Søkneprest i Kråkerøy, Steinar Ekvik

Artikkelen ble først trykkes i Fredriksstad Blad 10. mai 2014

For noen er det selvsagt og uproblematisk, for andre er det like klart at det er helt uaktuelt. De har meldt seg ut av kirken og har tatt et klart standpunkt. Men i dag er det en del unge mennesker som selv er døpt og som ikke bevisst har vendt ryggen verken til Gud eller kirken, de er fortsatt medlemmer, men velger likevel ikke å komme med barna til dåp.

De utgjør selvsagt ikke en ensartet gruppe, men det vil være både viktig og lærerikt for kirken å få økt kunnskap om hvordan de tenker og hva det er som gjør at de ikke velger å døpe.

I dag er det nok mange som føler en svakere binding til svært mange tradisjoner i samfunnet vårt. På den annen side ser vi at møtet med andre kulturer, som er tydelige på sine verdier, gjør at mange kjenner behov for å ha et mer bevisst forhold til vår egen kultur og tradisjon. Det innebærer for mange også å kjenne en identitet og tilhørighet til en kirke som følger dem fra fødsel til død og som de får tilhøre uavhengig av hvor ofte de innfinder seg der.

Noen sier at de verken har noe imot kirken eller dåp, men velger likevel ikke å døpe barna sine. De gir uttrykk for at de synes det er best at barna får velge dette selv når de blir større når de f.eks. nærmer seg konfirmasjon. Derfor er det i de senere år blitt ganske vanlig i mange menigheter at noen unge velger å bli døpt før konfirmasjonsdagen kommer. Det er noe med dagens ungdommer, at mange av dem har større frimodighet enn det mange eldre hadde da de var på samme alder. Likevel merker vi mange konfirmanter som er glade for at de er døpt som barn og at det er på plass. I samtalen som vi har med de unge ved starten av konfirmasjonstiden er det svært mange som svarer at de ønsker å stå til konfirmasjon fordi de er døpt og at de ønsker å lære mer om den kristne tro. Det er ikke mange som savner muligheten til å ta valget om dåp selv. Det kan heller bli et unødig problem i en ungdomstid hvor livet er i rivende utvikling og det meste er uferdig og underveis.

På andre områder vil vel de fleste foreldre fra starten av gi barna sine del i verdier som de mener er med på å berike livet. Barn blir jo gjennom hele oppveksten tatt med på ting som foreldrene mener vil gjøre dem godt og gi dem gode opplevelser og gi livet bærekraft og innhold. Det venter vi ikke med slik at barna kan velge selv når de blir større. Det går an å tenke på dåp og de kristne verdier på samme måte. Her er det noe vi ønsker de skal få del i og vokse opp med og som vi regner med vil gjøre dem godt hele veien. Det er ikke noe å vinne med å utsette det.

Når vi bærer barna våre til dåp, kan det lære oss noe viktig om Gud som vi voksne ofte glemmer. I vårt voksne liv lærer vi fort at vi ikke får kjøpt noe uten å betale og at vi må vise frem attester og CV-er for å vise at vi er kvalifiserte til jobber vi søker. Vi må vise hva vi kan og hvilken kompetanse vi har for å komme i betraktning. Anerkjennelse kommer som oftest etter at vi har gjort en solid innsats. Det er vel ikke tilfeldig at det er et kjent uttrykk som lyder slik:»Du får ingenting gratis her i livet.

Dåpen viser oss at hos Gud er det motsatt. Han setter ingen krav til oss for at han skal åpne alle dører inn til sitt rike. For Gud er det nok at vi er til og at vi tar imot. Barna kan ikke vise til noe annet enn at de er til og så satse på at de er elsket. Derfor sier Jesus da han ga oss dåpsbefalingen at vi skal la de små barna komme til han, at vi ikke skal hindre dem, for Guds rike tilhører slike som dem.

Vi voksne kan nok til tider tro at vi må prestere et godt liv eller vise til en sterk tro for at Gud skal la oss komme i betraktning. Når vi bærer barn til dåpen er det en god anledning til å bli minnet om at Guds rike åpnes på samme måte for oss voksne.

I den lutherske kirke har vi to sakramenter. Det er dåp og nattverd. Et sakrament er en hellig handling. Dåpen er en flott seremoni som utføres en spesiell dag hvor familien med slektninger, faddere og venner samles til fest. Det er ikke rent sjelden at vi har gleden av å se til dels store dåpsfølger i kirken. Men dåpen er også noe mer enn denne ene dagen. Vi kan sammenlikne det med første skoledag. Det er også en helt spesiell dag i barnas liv. Da skrives de inn på skolen og den dagen er begynnelsen på et langt løp som følger i tiden som kommer. Slik kan vi også tenke om dåpen. Det er en helt spesiell dag. Den dagen skrives man inn i kirken og blir medlem der. Samtidig er denne dagen starten på noe som de skal få mer kjennskap til og kunnskap om i tiden som kommer.

Menigheter rundt om i landet vårt har i flere år arbeidet systematisk med et tilbud om trosopplæring slik at barna jevnt og trutt kan ha kontakt med kirken og menigheten sin og lære og oppleve gode ting på et nivå som passer til den alderen de er i.

Dåpskjolen har en fin symbolikk som sier oss noe om det. De fleste dåpskjoler er jo alt for lange. Symbolikken er at barna skal vokse i det som de får del i i dåpen. En tro utvikler seg gjennom hele livet. Da er det ikke slik at troen skal vokse seg så sterk at vi en dag kvalifiserer til å få del i alt som Gud vil gi oss. Det får vi i startgave. Livet etterpå handler om å oppdage hva jeg fikk i dåpen og finne trygghet og glede i at jeg helt fra starten av får være et Guds barn.

For unge foreldre som er i tvil om de skal døpe sine barn, så vil vi som arbeider i kirken mer enn gjerne være tilgjengelige for en ærlig og trygg samtale om dette.

Velkommen til dåp!